

News1 מחלקה ראשונה

יום שני 10 פברואר 2014 09:17

הצטרפות ל- VIP

תגובות

עו"ד דור ליאונד

גלאט-ברקוביץ. חזמה את הקשר [בוצ' צ'ו]

קרא. פעל בפרקטיקה מקובלת [ערוץ 10]

גבולות הגזרה של יחסי עיתונאי-מקור

השופט זמיר. נתן פסק דין מנומק [צילום: בוצ' צ'ו]

פסק הדין של השופט אבי זמיר בתביעתה של עו"ד ליאורה גלאט-ברקוביץ' נגד עיתון הארץ ואנשיו, מספק מספר קביעות חשובות באחד התחומים הרגישים בדיני העיתונות, והוא יחסי עיתונאי-מקור - בית המשפט גם הבהיר כי שעה שבאים לקבוע את היקף חובתו של עיתונאי כלפי המקור שלו, יש לתת את הדעת להשלכות האפשריות הצפויות על חופש העיתונות

■ ■ ■

תביעתה הכספית של ליאורה גלאט-ברקוביץ', מי שהדליפה ערב הבחירות בשנת 2003 את פרשת סיריל קרן לעיתון הארץ, נגד העיתון ואנשיו, הוגדרה כבר בפתחו של פסק הדין כ"ייחודית מסוגה". מעבר להכרעות העובדתיות הברורות בפסק הדין ביחס לגרסאותיהם של הצדדים והקביעה כי הנתבעים לא הפרו התחייבות או חובה כלשהי, הרי שפסק דינו המנומק של כב' השופט אבי זמיר מספק גם מספר קביעות חשובות באחד התחומים הרגישים בדיני העיתונות, והוא יחסי עיתונאי-מקור.

בעוד שטענות התובעת להפרת חוזה שבעל-פה, שלטענתה נכרת עמה, נדחו בעיקר נוכח התרשמותו של בית המשפט ממכלול העדויות והראיות העובדתיות שהובאו בפניו - הרי שבכל הקשור לעילת התביעה הנזיקית וטענת הרשלנות, נדרש בית המשפט גם לשאלה העקרונית, האם פעולות הנתבעים בפרשה עמדו בסטנדרט התנהגות המצופה מאדם סביר בנסיבות העניין. בית המשפט הבהיר כי שעה שבאים לקבוע את היקף חובתו של עיתונאי כלפי המקור שלו, יש לתת את הדעת להשלכות האפשריות הצפויות על חופש העיתונות.

בהקשר זה מספק פסק הדין שתי קביעות חשובות:

עיתונאי לא חייב בחקירת הפרטים העלולים לחשוף את המקור

הראשונה, כי כאשר מקור מוסר לעיתונאי מידע לפרסום, קל וחומר כאשר המקור הוא זה שיוזם את הקשר עם העיתונאי מלכתחילה, אין להטיל על העיתונאי חובה לנהל חקירה פרטית עצמאית

נדחתה תביעת גלאט-ברקוביץ' נגד הארץ

איתמר לוי

הפרקליטה שהדליפה לעיתון את פרשת סיריל קרן תבעה 2.5 מיליון שקל בעקבות פיטוריה * ביהמ"ש דחה את כל טענותיה בדבר הבטחות שכביכול נתן לה העיתונאי ברוך קרא * מדגיש את הצורך לשמור על חופש העיתונות

לרשימה המלאה

הראשונה, כי כאשר מקור מוסר לעיתונאי מידע לפרסום, קל וחומר כאשר המקור הוא זה שיוזם את הקשר עם העיתונאי מלכתחילה, אין להטיל על העיתונאי חובה לנהל חקירה פרטית עצמאית

ולברר מה מתוך המידע שנמסר לו על-ידי המקור עלול לחשוף את זהותו כמוסר המידע, כאשר המקור לא מצוין במפורש אחרת ולא מגביל את השימוש במידע.

דברים אלו יפים במיוחד במקרה של גלאט-ברקוביץ' וקרא, לא רק משום שגלאט-ברקוביץ' יזמה את הקשר ביניהם והתקשרה אליו ישירות כדי לתאם עימו מפגש בו מסרה לו את המסמכים, אלא גם מאחר ששימשה כפרקליטה המלווה את תיק החקירה נגד אריאל שרון ודומה כי אין בקיא ממנה בנבכי המידע שמסרה לעיתונאי ובמשמעויות האפשריות הכרוכות בפרסומו.

אין להטיל על עיתונאי חובת זהירות מוגזמת כלפי מקור

קביעה בולטת נוספת בפסק הדין, היא כי אין להטיל על עיתונאי חובת זהירות מוגזמת כלפי מקור, כאילו היה בלש או מפעיל סוכנים סמויים. ואכן, אבוי לנו אם נגיע ליום שבו עיתונאים במדינת ישראל שיבקשו לפרסם מידע על אודות חשדות לשחיתות אישית של בכיר בממשלה, כמו בפרשת סיריל קרן, יצטרכו לפעול ולתקשר עם מקורותיהם במחשכים, משל היו עבריינים הנמלטים מן החוק, הנתונים להאזנות ולמעקבים.

גם בעניין זה קיבל בית המשפט את טענת הנתבעים, כי התנהלותם בפרשה תאמה את הפרקטיקה העיתונאית המקובלת, ואף קבע ביחס לנורמות המקצועיות הנהוגות בהארץ בנושא שמירת חסיון מקורות, כי הן ראויות ומספקות, ו"ככל שאין הן נוהגות בכלי תקשורת אחרים, ראוי לאמץ אותן".

▪ הכותב נמנה על צוות ההגנה בתיק, ממשרד זאב ליאונד ושות'.

עו"ד דור ליאונד

תאריך: 17/11/2011 | עודק: 17/11/2011

להצטרפות הקלק כאן

מועדון VIP

תגיות:

▪ אבי זמיר ▪ אריאל שרון ▪ ברוך קרא ▪ הארץ ▪ הוצאת עיתון הארץ בע"מ ▪ עיתון הארץ

לחץ כאן להדפסה